

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare

Ne așezăm în cartea cuvântului Meu din zilele Mele cu voi, copii din porți. Amin. Când voi Îmi deschideți ca să cuvintez, tot cerul cel nevăzut e plin de fiori, căci așteptare și trezire ca între cei din cer nu este pe pământ, fiindcă cei de pe pământ au ochi și nu văd cu ei, au inimă și nu simt cu ea ca și cei din cer, chiar dacă din gura Mea iese cuvântul și se așează în cartea lui de pe pământ.

Ochii omului ar trebui să vadă măcar cu duhul din om, dar îi trebuie omului credință ca să aștepte cu înfiorare pe cele ce sunt și nu se văd. Ele însă se văd de cei din cer și se mărturisesc pe pământ prin Duhul Meu și al sfinților Mei. Amin.

Este scris în Scripturi că *«Duhul lui Dumnezeu pe toate le judecă, pe toate le cercetează, până la cele mai adânci taine ale Mele»*, dacă omul este îndumnezeit și așteaptă cu înfiorare vântul Duhului Sfânt, Duhul Care așteaptă de șapte mii de ani să fie omul ca Dumnezeu, să știe omul să vorbească cu Dumnezeu dacă are credință, dacă are iubire omul.

O, ce frumos a fost lucrul Duhului Meu peste casa lui Corneliu cel din vremea apostolilor Mei, om drept și cu temere de Dumnezeu și care se ruga mereu la Mine cu duhul lui ca să aduc mântuire peste casa lui și mângâiere peste așteptarea lui! Am trimis pe îngerul Meu în vremea rugăciunii lui de seară și i-am vestit că îi voi împlini rugăciunea, căci ea a ajuns la cer și se va întoarce la el cu cele cerute de el. L-am dus la el pe Petru apostolul, care M-a mărturisit Mesia Cel adevărat în cuvânt și în faptă, lucru pentru care preoții M-au dat spre răstignire, iar Tatăl M-a înviat apoi, cu puterea Lui din Mine, după trei zile, după Scripturile care grăiesc așa despre Mine.

O, ce frumos este la Dumnezeu omul care are temere de Dumnezeu și rugăciune prin ea și duh blând și smerit, care ajunge la cer! O, ce frumos, ce plăcut este omul care nu se îndoiește întru Mine, că acela face cu multă căutare voia Mea în voia lui, căci Duhul lui Dumnezeu din om pe toate le nădăduiește, și apoi le crede răbdând, și cu dragoste Mă așează pe Mine în ființa lui cea plină de plăcere sfântă, căci așa este Dumnezeu în om. Amin. O, poporul Meu, e sărbătoare de sfinți iubitori de Dumnezeu în mijlocul tău. De când sunt sfinții pe pământ, Eu iau din ei pe cele plăcute Mie din ei, căci ei fac voia Mea și au în ei Duhul Meu, Care caută spre Tatăl după ce viața lor se face Mie sălaș.

O, cât am ajutat Eu omul pe vremea trupului Meu și apoi prin sfinții Mei care semănau cu Mine la iubire și la milă, și prin acestea să-l trag pe om spre Tatăl! Nu puteam să fac lucruri mai mari pentru om decât să-l ajut în nevoile și în neputințele lui, ca să-l fac să Mă cunoască și să Mă dorească și să Mă mărturisească unii altora oamenii. O, toți oamenii s-au învățat cu bunătatea Mea, cu ajutorul cel de la Mine, și nu M-am putut bizui și pentru Mine pe om, căci omul numai la el se gândește când se gândește la Mine. O, puțini, puțini de tot au fost și sunt oameni pe pământ care să se lepede de sine și să vină după Mine ca să fac Eu voia Mea în ei, și pentru Mine s-o fac, căci Eu sunt cel mai neajutorat, copii din porți. O, Mă uit la voi cât sunteți de neajutorați, chiar dacă Eu mereu i-am spus poporului cuvântului Meu să nu aibă o mai întâi grijă ca și grija de coborârea Mea la el cuvânt pentru el și pentru tot pământul și pentru tot cerul, fiilor copii.

O, mare taină sunt porțile dintre cer și pământ și prin care Eu lucrez peste om, dar când omul nu are timp să se teamă de Dumnezeu pentru că se gândește la el și nu la Mine, atunci cu greu pot Eu prin porți. Toți proorocii Mei au fost îndurerați de lipsa Mea din om. Ei, cei ce au fost și sunt porțile dintre cer și pământ, și pe care Eu intru ca să-Mi rostesc taina cuvântului Meu, ca apoi să-l împlinesc pe el, ei sunt cel mai puțin îngrijiți de duhul din om, de omul care crede lui

Dumnezeu, dar care are prea puțin timp să se teamă de Mine și să se lase cu voia Mea în el. Duhul rău ia înfățișări tainice în calea dintre Mine și voi, fii ai poporului Meu, dar Eu intru pe porți la voi și vă povățuiesc să vegheați tot mai aprins asupra pașilor voștri pentru calea voastră cu Mine și să nu umblați singuri, fiilor. Nu e om să nu greșescă dacă umblă singur. Eu nu am prin cine să-i spun răul cel tainic care îl pândește pe om dacă el nu are pe cineva cu el ca să pot Eu cumva să Mă strecur spre paza lui, căci duhul rău e tainic atunci când dă să-l învinuiască pe om la Dumnezeu, și apoi pe Dumnezeu de la om.

O, poporul Meu, fericit este cel ce nu se smintește întru Mine. Cel ce nu crede ce spun Eu, acela se smintește întru Mine, și din pricina aceasta nu face voia Mea în el.

O, poporul Meu, e mare jale pe pământ. E numai om fără Dumnezeu pe pământ. Am nevoie peste tot pământul de om care nu se smintește întru Mine și prin care să-l ajut pe om, de lângă el să-l ajut, căci Eu nu de departe, ci de aproape sunt Dumnezeu peste om. Nu dintre morți, ci dintre vii lucrez peste om, iar sfinții Mei, la fel, fiilor.

E mare jale pe pământ și în cer. E numai om cu voia lui pe pământ, cu mintea lui, cu duhul lui, iar temerea de Dumnezeu, care l-ar ajuta cu multul pe om, nu mai este în om, iar unde mai este, ea lucrează pentru viața omului, nu pentru Mine, iar Eu am spus că *«cel ce voiește să-și câștige viața lui, acela și-o pierde»*, și nu înțelege nici un om cele ce am spus Eu prin Scriptura aceasta care vădește sinele omului înaintea Mea, iar cine nu se leapădă de sine nu poate să cunoască voia Mea și s-o facă pe ea prin Duhul Meu, nu prin duhul lui. Pier oameni și popoare de pe pământ din pricina lipsei de Dumnezeu din om, căci Eu sunt cu omul prin porțile cerului, iar ele nu sunt crezute și îngrijite de oameni pentru ca să vin Eu prin ele spre om.

E zi de învățătură pentru ascultare și pentru supunere, căci acestea nu sunt cu omul. Nu se uită omul în Scripturi ca să vadă ce pătea poporul lui Israel când el nu asculta de Dumnezeu, Care lucra de lângă el prin porțile Sale. Am rostit prin proorocul Samuel, și iarăși amintesc acum că Duhul Meu a spus prin el că neascultarea este mai mare ca vrăjitoria, căci ea este diavol și dă loc și viață diavolului în om împotriva lui Dumnezeu prin duhul de sine al omului, iar nesupunerea înseamnă om fără Dumnezeu, om care se închină la sine și pe sine se ascultă și de aceea nu se supune, și se numește închinare la idoli aceasta, și se numește mai mult decât aceasta.

E fericit duhul cel potrivit lui Dumnezeu și domnește peste tot; ba încă dă să întindă mâna peste agoniseala Mea cea cu trudă și cu lacrimi ocrotită. Dar Eu îi poruncesc lui să asculte de Mine și să se depărteze cu toată fața lui cea ascunsă care stă la pândă să atace lucrarea Mea.

Du-te, satano! Depărtează-te cu toți făcătorii tăi de rău și cu toată fața ta cea ascunsă sub ea însăși, căci poruncesc sfinților Mei să te certe și să te risipească din calea Mea și a celor ocrotiți de puterea și de lucrarea Mea! Amin.

Cei ce s-au făcut sfinți cu inima și cu viața și cu fapta ei și cu Duhul Meu din ei, aceștia au fost ajutorul Meu în lupta cu satana pentru credința în Dumnezeu a omului. Dar acum lucrarea care răsună din gura Mea în cele patru laturi ale pământului, are nevoie de ajutor pentru împlinirea Scripturilor de împărăție a cerurilor în om și pe pământ, și omul este rugat să nu mai ceară pentru el, ci să ceară pentru Mine la Tatăl, să ceară voia Mea pe pământ ca și în cer, și să se împlinească ea, și să se micșoreze voia omului atunci când omul cere la Dumnezeu. Amin.

E vremea Mea, căci omul a stricat voia Mea pentru voia lui în el și peste el, iar ca să învețe el ce este voia Mea, îi trebuie lepădare de sine, îi trebuie omului temere de Dumnezeu și ascultare cu supunere ca să scape de sine. Amin.

Să nu mai ceară omul pentru el de la Mine, ci să ceară voia Mea peste el și peste pământ, că a venit vremea Mea pe pământ, și omul nu e deprins să-și taie voia, și îi va fi greu să creadă în Dumnezeu cu iubire, și va crede cu spaimă când va vedea că nu mai fac peste el voia lui pentru ca să-l fac să creadă în Mine, ci voi face voia Mea pe pământ. Amin, amin, amin.

– *Facă-se voia Ta, Doamne, precum în cer așa și pe pământ! Nu este omul învățat cu voia Ta peste el, iar noi, sfinții Tăi, am suferit pe pământ și în cer pentru că am cerut la Tine să faci voia omului pe pământ, să faci bine omului, să faci dreptate omului, și nu s-a învățat omul cu lepădarea de sine, cu sărăcia, cu curăția și cu voia Ta în el, Doamne.*

Eu, arhiereul Tău, cel ce am făcut prin harul și prin puterea Ta certare diavolului care îi câștigă cu voia lor pe oameni spre dorințe diavolești, Te plâng, Doamne, și Te mângâi pentru durerea Ta atât de lungă de la omul iubirii de sine. Greu învață omul lepădarea de sine și de tot ce are el ca să fie el ucenic al Tău. Mare Ți-a fost mila de necazurile omului, dar acum Îți este milă de mântuirea lui, de duhul lui care nu știe să pătrundă tainele Tale care se ascund spre mărirea celor ce le descoperă pe ele pentru slava Ta, Doamne.

Cu harul arhieresc în care m-ai îmbrăcat prin alegerea Ta, îi fac certare diavolului care mult strică mintea omului și apoi pașii lui și apoi iubirea lui. O, nu știe omul ce este iubirea lui Dumnezeu, ce face ea în om! Nu cunoaște omul taina ei și lucrarea ei, Doamne! Nici noi, sfinții Tăi, cât am stat pe pământ n-am pătruns-o îndeajuns, căci omul nu mai trăiește pentru sine când are în el iubirea Ta, iar noi nu i-am învățat întreg pe oameni să se lepede de ei înșiși și de averile lor și de doririle lor și să se dea iubirii Tale care-și face casă în om, Doamne. Acum însă, de lângă Tine, din cerul cel nevăzut de mintea și de ochiul omului, fac certare duhului rău să iasă din om, să se ducă în locuri necunoscute de oameni și să nu se mai întoarcă, să rămână fără lucru, că e vremea lucrului Tău cel tainic între pământ și cer, și e vremea Scripturilor de nou Ierusalim pe pământ. Amin. Fă curat de duhul cel rău pe pământ și în om, Doamne! Fă-l pe om să Te creadă, să Te asculte și să Ți se supună ca să scape de lucrarea duhului rău din el. Amin.

Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul și tot ce e pe ele și între ele și sub ele și deasupra lor! Să piei acum cu toată stăpânirea ta, că nu tu ești stăpânul, ci Domnul este, iar tu supune-te Lui și celor ce Îl iubesc pe El cu ascultare și cu supunere! Amin. Să te certe pe tine, diavole, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, și să știi că locul tău este focul și scrâșnirea dinților, locul cel pregătit ție și slujitorilor tăi! Dar acum slobozește-i pe oameni ca să vină ei spre Dumnezeu și să facă voia Lui, iar tu rușinează-te și taci pentru vecii vecilor! Amin, amin, amin.

Ocroțește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta și ai grijă de ea prin porți și să nu mai fie ele lovite, căci biserica Ta nu va fi biruită în veac sub nici un fel de lovituri satanicești, numai să fie un duh cu Tine poporul cuvântului Tău și să mănânce mult, mult cuvânt, și praznic sfânt să se numească în mijlocul lui hrana cuvântului Tău de pe masa lui. Dezleagă, prin porțile Tale, tot ce noi, sfinții Tăi, ca niște oameni am greșit pe pământ, căci Tu ești Domnul celor ce nădăjduiesc în puterea Ta și în viața veacului ce va să fie pe pământ pentru cei ce cu dor și cu fior au iubit voia Ta. Eu, arhiereul Tău Vasile, cel ce am certat pe diavolul, Te binecuvintez pe Tine în cer și pe pământ și Te vestesc viață veșnică peste cei ce cu iubirea Ta din ei Te iubesc și Te ascultă supunându-Ți-se, căci voia Ta trebuie să fie poporul Tău de pe pământ. Amin, amin, amin.

– O, facă-se voia Tatălui Meu în tine, poporul Meu, precum în Mine, dar ia seama la Mine ca să știi să faci aceasta. Eu pe pământ și în cer am vorbit și vorbesc, am lucrat și lucrez numai voia Tatălui. Ia seama la tine și la voia care lucrează în tine, la vorbirea ta, la fapta ta, la vederea ta, și nu fi judecător, ci fii ascultător și supus lui Dumnezeu, închinându-te Lui la bine și la greu, căci vine pe pământ împărăție neașteptată, împărăția voii lui Dumnezeu după șapte mii de ani a voii omului, și trebuie lucru mult și cu mare iubire lucrat, și trebuie cerere la Tatăl pentru ca Eu, Domnul Cel mare și puternic, din mijlocul neamului român să dau viață oamenilor, așezând în ei voia Tatălui, Duhul Tatălui, Care Își face fii din oameni, dezrobindu-i pe ei din robia voilor lor. Amin. Eu, Domnul, cuvintez și împlinesc, dar nu pot împlini până nu vestesc, poporul Meu.

O, vino, popor român, spre voia Mea, că tu ești cel întru care Tatăl a binevoit cu Mine pentru întoarcerea Mea între oameni ca să-i cârmuiesc pe ei cu toiag de fier, cu cuvântul Meu să cârmuiesc lumea și s-o supun Tatălui, că Dumnezeu a făcut lumea. Amin.

O, vino tu, popor al cuvântului Meu, și îplinește-Mă în tine ca să te am de cunună scumpă pentru neamul creștinesc care va să fie pe pământ din cer și de pe pământ. Amin.

Iar voi, copii din porți, stați hotar între întuneric și lumină, între voia omului și voia Mea, și lucrați cuvântul Meu și împlinirea lui și puterea lui cea văzută în mijlocul poporului Meu cel credincios venirii Mele. Păziți-vă de lovituri. Destrămați pânda diavolului, căci v-am dat putere, fiilor copii. Așezați poporul în duh de rugăciune și de ascultare și de supunere ca să poată rugăciunea, ca să pot Eu să am putere din mijlocul lui peste pământ. Cereți luminarea duhului poporului român și împlinirea peste el a tot cuvântul Meu rostit pentru el și pentru Mine cu el. Amin.

Nu uita să fii credincios cu putere de credință, poporul Meu. Scoală-te și veghează și să nu trăiești ca pe pământ, ca să pot ocroti pământul român și harul Meu de peste el și pe cei ce îl poartă pe el de la Mine, că mare este cel ce are de la Mine și nu de la sine și nu de la om, căci toate vor pieri, și vor rămâne pe pământ numai cele ce sunt de la Mine și cei ce cu credință le păzesc și le lucrează și le înmulțesc spre împărăție cerească pe pământ, pe pământ român și sfânt. Amin.

Binecuvântată să fie amintirea zilei cea de acum două mii de ani când Eu, Domnul, prin ascultare de Tatăl și de om, M-am supus legii poporului Meu pentru tăierea împrejur a trupului Meu cel venit din cer în mijlocul lui Israel.

Să te supui cu ascultare lui Dumnezeu, Israele român, și să iei cu supunere peste tine povețele Mele, și vei fi viu, și vei fi socotit credincios ca Domnul Dumnezeuul tău, Cel ascultător de Tatăl Său, și ca Avraam, de la care Eu te rog să înveți credința și ascultarea și supunerea și lucrarea lor cea plină de cer pe pământ, poporul Meu cel din români, noul Meu popor român, pus la crescut pentru ca să rodești poporul împărăției lui Dumnezeu pe pământ, poporul ascultării, căci ascultarea ta îți dovedește înfierea și pe Tatăl tău Savaot, Tatăl Meu și al tău, poporul Meu. Amin, amin, amin.

01/14-01-2005